

[Rytter.]

Standpunkt ikke helt at ville forbyde Virksomheden.

I Stedet for kunde man saa gaa frem efter det saakaldte Autorisationsprincip, som ogsaa i sin Tid var paa Tale for Kvaksalvernes Vedkommende. Ligesom man dengang drøftede Muligheden af at autorisere visse private Folk, der havde vist deres Dygtighed, som en Slags „Natlurlæger“, kunde man ogsaa her autorisere visse Folk. Derved vilde man udelukke en hel Del, idet man kunde gaa ud fra, at mange ikke vilde faa denne Autorisation. Det vilde altsaa ikke betyde noget Forbud, men en meget stærk Begrænsning. Men at gaa denne Vej vilde, som det ogsaa er udviklet i Bemærkningerne til Lovforslaget, medføre den store Fare, at de Folk, der slap igennem denne, om jeg saa maa sige, Eksamen og fik Bevillingen, fik alt for let ved at bedrage Folk, idet Folk kunde tro, at de var paa den rette Side, naar de henvendte sig til Personer med denne Autorisation. Efter min Mening er det derfor med Rette, at Ministeriet ikke har valgt Autorisationsprincipet.

Det, der derefter frembyder sig, er Kontrolsystemet, som ogsaa var fremme i sin Tid med Hensyn til Lægevirksomhed: at Politiet udøver en Kontrolvirksomhed over for disse Folk, saa at Befolkningen beskyttes ikke blot ved Straffelovens Regler, men ogsaa ved denne Kontrolvirksomhed. Det samme har været fremme ogsaa med Hensyn til Ejendomsæglervirksomhed og med Hensyn til Eksekutorvirksomhed, naar den udøves af andre end Sagførere.

Man er dog paa dette Omraade heller ikke gaaet den Vej at ville udøve Kontrolvirksomhed, og efter min Mening med Rette; thi hvis man gjorde det, vilde Befolkningen med stor Ret kunne sige: Naar de Folk er under Kontrol, kan der ikke være nogen Fare ved at henvende sig til dem. Man har i Stedet for valgt den Vej, som er den lempeligste af alle, naar man overhovedet skal gribe ind, hverken at indføre Forbuds- eller Autorisations- eller Kontrolsystemet, men at gennemføre visse regulerende Lovbestemmelser, som gør det muligt at gribe ind over for disse Mennesker, naar de misbruger den Ret, de har. Det drejer sig altsaa om et Minimum af Indgreb, som alene bestaar i, at de paagæl-

dende ikke faar Lov at misbruge bestemte Benævnelser eller at reklamere paa utilbørlig Maade og derved vække falsk Tillid hos Publikum. Hvis de kan rammes af Straffeloven, vil Befolkningen jo være beskyttet gennem denne, men selv om dette ikke er Tilfældet, vil de dog kunne drages til Ansvar, hvis de søger at vække falske Forestillinger ved den Benævnelse, de anvender, eller gennem deres Reklamerings.

Det er i Virkeligheden det hele, Lovforslaget gaar ud paa, og et saadant Indgreb fra Lovgivningsmagtens Side har længe været tiltrængt. Jeg ved fra min Virksomhed, at vi undertiden har været nødt til direkte at gaa til Politiet og bede om, at der maatte blive rejst Sag mod den og den Mand, fordi han var optraadt under Navn af Fogedassistent eller Fogedkonsulent eller paa anden Maade havde optraadt saaledes, at det var direkte i Strid med Straffeloven. Jeg har set mange Eksempler paa, at saadanne Folk har brugt Benævnelser eller Reklamemetoder, som gjorde det nødvendigt for os i Retten enten at gaa til Justitsministeren eller til Sagførerraadet for at se at faa deres Virksomhed begrænset. Jeg kan derfor kun hilse dette Lovforslag med Glæde.

Jeg har fra flere Sider hørt den Opfattelse gjort gældende, at det altsaa var en Beskyttelse for Sagførerne, der her indførtes. Det er det ikke paa nogen Maade, Lovforslaget berører ikke Sagførernes Eneret til at føre Processer, men det griber heller ikke paa nogen som helst Maade ind over for nogen til Fordel for Sagførerne. Af de Udtalelser, som lige er fremsat af Socialdemokratiets Ordfører, fremgik det, at Sagførerstanden hilser dette Lovforslag med Glæde. Sagførerne gør dog ikke dette som Sagførere, for dem har de paagældende Virksomheder ikke kunnet og vil de ikke kunne skade, men ligefrem i Velanstændighedens Navn; Befolkningen bør ikke være udsat for den Slags, om jeg saa maa sige, Tricks, som man tit har benyttet sig af.

Som sagt, man griber fra Lovgivningsmagtens Side kun meget lidt ind paa dette Omraade, ligesom Tilfældet er med Hensyn til Kvaksalvervirksomhed. Paa et andet Omraade, som jeg har nævnt, Eksekutorvirksomheden, kunde man ikke nøjes med det; der maatte man gaa videre og gennem-